

ת"פ 29060/04/19 - מדינת ישראל נגד סריס עטאונה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 29060-04-19 מדינת ישראל נ' עטאונה (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סריס עטאונה (עציר)

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד יוסף בן יהונתן, יחידת תביעות לה"ב 433

בשם הנאשם: עו"ד רועי שרמן

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. עגורן צריח הינו עגורן בעל צריח תורן, המופעל באמצעות חשמל, אשר בחלקו העליון זרוע הנושאת את אונקל העגורן, שעליו תולים את המטען.

הסמכת מפעיל העגורן הינה תהליך מורכב, הכולל סדרה ארוכה של מבחנים, עיוניים ומעשיים, ובהם השתלמות מעשית מקדימה לקורס, מעבר של מבחן פסיכוטכני, מעבר של ועדת קבלה, השתתפות בקורס, ביצוע השתלמות מעשית ממושכת, ובסיומה - מעבר מבחן בכתב ומבחן מעשי. מבחנים אלו, כמו גם נהלי הבטיחות המתחייבים בהפעלתו, מוסדרים בתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים, מפעילי מכונות הרמה אחרות ואתרים), תשנ"ג-1992; תקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), תשס"ז-2007; ובתקנות הבטיחות בעבודה (עגורני צריח), תשכ"ז-1996.

האמור עולה מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון.

כפי שנראה מיד, הנאשם "דילג" על כל שלבי ההסמכה, נכנס לישראל שלא כדין, ובדרכים שונות הפעיל עגורנים באתרי בנייה באופן שסיכן אותו ואת הסובבים אותו.

2. בשל מכלול מעשיו, הורשע הנאשם בעבירות הבאות: **כניסה לישראל שלא כדין**, לפי סעיף 12(1) לחוק

הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (4 עבירות); **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (ריבוי עבירות); **התחזות כאדם אחר במטרה להונות**, לפי סעיף 441 רישא לחוק (2 עבירות); **התחזות כבעל תעודה**, לפי סעיף 443 לחוק (2 עבירות); **זיוף בכוונה לקבל דבר**, לפי סעיף 418 אמצע לחוק; **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר**, לפי סעיף 420 לחוק; **שימוש לא זהיר במכונות**, לפי סעיף 338 (א)(4) לחוק (ריבוי עבירות); **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

3. כתב האישום המתוקן אוחד בשני אישומים.

על פי פרט האישום הראשון, בתאריך 6.8.2017 התקשר הנאשם או מי מטעמו, לאדם בשם עלי, שהינו בעל הסמכה להפעלת עגורן צריח, הזדהה כנציג משרד העבודה בשם אמג'ד, ובאמתלה לפיה אדם אחר משתמש בשמו של עלי, קיבל מידי עלי את פרטיו, כביכול לצורך אימות. יום לאחר מכן התקשר הנאשם לעלי פעם נוספת, וקיבל ממנו במרמה ועל יסוד מצג השווא, צילום של תעודת הזהות ואת רישיון העגורן שלו.

בין התאריכים 7.8.2017 ל-8.5.2018, מסר הנאשם, בין אם בעצמו ובין אם באמצעות אחר, תעודת זהות ישראלית הנושאת את פרטיו של עלי ותמונתו של הנאשם, וכן את רישיון העגורן הנושא את פרטיו של עלי, על מנת שיזויפו עבורו המסמכים.

עובר ליום 8.5.2018 נכנס הנאשם לישראל, מבלי שהיה בידו אישור כניסה, שהייה, או עבודה כחוק. הנאשם הגיע לאתר בנייה בתל אביב, שם הפעיל עגורן כשאין בידו הסמכה לכך. בשלב מסוים העמיס הנאשם בצורה מסוכנת על אונקל העגורן משאבת בטון, על שני חלקיה, במשקל כולל של כ-6 טון, שהינו משקל החורג מעומס העבודה הבטוח העומד על 3 טון בלבד. מעשיו של הנאשם גרמו לנדנוד העגורן. משהבחין בכך אחד ממפעילי העגורן המוסמכים במקום, עלה מול הנאשם ברשת הקשר וסייע לו להעביר את המשאבה חלק אחר חלק.

למחרת, הגיעה נאשם לאתר הבניה בתל אביב, הזדהה בפני מנהל העבודה כ"עלי", תוך שהציג את המסמכים המזויפים. כתוצאה ממצג השווא, קיבל הנאשם במרמה את האפשרות להפעיל את העגורן, ובהמשך אף הפעילו בפועל.

בשלב מסוים עלה חאזם בקשר אל מול הנאשם, אשר הזדהה בפניו כ"עלי", והבין כי מדובר במתחזה. בשלב זה ירד הנאשם מהעגורן ונס מהמקום.

בהמשך היום התקשר הנאשם אל חאזם, ואיים עליו בכך שאמר לו שיגיע מהדרום, מלווה בבדואים, יתפוס את חאזם ויכה אותו, כל זאת במטרה להפחידו.

4. **על פי פרט האישום השני**, בין התאריכים 6.11.2018 ל-4.1.2019, נכנס הנאשם לישראל, מבלי שהיה בידו היתר כניסה, שהייה או עבודה כחוק. עובר ליום 4.1.2019, התייצב אדם שזהותו אינה ידועה במשרדי חברה המספקת, בין היתר, מנופים לאתרי בנייה, והציג לבעלי החברה צילום של תעודת זהות על שמו של אדם בשם "מאדי", שהינו בעל הסמכה להפעלת עגורן צריח בדרגת עומס 3. במסגרת החוזה ולאחר בדיקת החברה כי מאדי הינו בעל הכשרה להפעלת עגורן, סיפקה החברה לקבלן את מאדי כמנופאי, כאשר מועד תחילת העסקתו נקבע לתאריך 4.1.2019.

באותו יום הגיע הנאשם לאתר בנייה בפתח תקווה, הזדהה בפני מנהלי העבודה כ"מאדי", ועל סמך מצג השווא קיבל במרמה את האפשרות להפעיל עגורן. הנאשם הפעיל את העגורן 36 פעמים, למרות שלא היה בעל הסמכה לעשות כן, וקיבל שכר כולל של 13,105 ₪.

בתאריך 28.3.2019 נכנס הנאשם לישראל פעם נוספת שלא כחוק. בתאריך 31.3.2019 הגיע לאתר הבנייה בפתח תקווה, והפעיל את העגורן פעם נוספת. בשעה 17:30 באותו יום, הרים הנאשם באמצעות העגורן דוד בטון, כשעל גבי הדוד ניצב אדם, והכל בניגוד לתקנות. מיד לאחר מכן הופסקה העבודה באתר.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם המאשימה הוגשו רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1), מאסר מותנה (ת/2), התחייבות להימנע מעבירה עליה חתם (ת/3) וחוות דעת מומחה שעניינה הפעלת עגורן צריח באתר בניה (ת/4).

בטיעוניו הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות, ולריבוי הפעמים בהם הפעיל הנאשם את העגורן, תוך שהתחזה לבעל הסמכה בתחום, זאת על אף שלא עמד באף לא אחת מדרישות הסף להפעלתו.

ב"כ המאשימה הפנה ל-ת/4, בה מפורטים הסיכונים הרבים הטמונים בהפעלת עגורן צריח על ידי אדם שאינו בעל הכשרה לכך. בשים לב לאמור טען שהנזק שהיה יכול להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם הינו נזק אדיר. עוד טען שהנאשם פעל ממניע כספי, תוך שהתעלם מתוצאות האפשרויות של מעשיו.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, וביקש לקבוע מתחם עונשי אחד לשני האישומים, שינוע בין 24 ל-36 חודשי מאסר.

בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה קיומו של עבר פלילי רלוונטי, עונשי מאסר בפועל אותם ריצה בעבר, סמיכות הזמנים בין מועד ביצוע העבירה הראשונה לבין מועד שחרורו ממאסר, וקיומו של מאסר מותנה והתחייבות להפעלה, ומנגד הודאתו והחיסכון בזמן השיפוט - ביקש ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולהשית עליו 30 חודשי מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר. לצד זאת ביקש לגזור על הנאשם מאסר מותנה, קנס כספי, והפעלת ההתחייבות הכספית.

6. מנגד, טען ב"כ הנאשם שהנאשם הינו בחור צעיר, הנעדר הרשעות קודמות שעניינן הפעלת עגורנים. לדבריו, אין מדובר באדם שמעולם לא הוציא רישיון לעבודה על עגורן, שכן הנאשם הינו פועל בניין מגיל צעיר, שעבר קורסים ברשות הפלשתינאית, ובכלל זה קורס שימוש בעגורן, אשר אפשר לו להפעיל את העגורנים מבלי שנגרם נזק כלשהו לנפש או לרכוש. כתמיכה לדבריו הוגש מסמך בערבית, שלדבריו ב"כ הנאשם מלמד על כך שהנאשם הועסק כמפעיל עגורנים בחברה בה עבד (נ/1). לצד זאת הודה ב"כ הנאשם, בהגנותו, שמדובר בעבירות מהרף הגבוה יותר של שימוש בעגורנים, שאך בנס לא הסתיימו בנזק לגוף או לרכוש.

לדבריו, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבין את חומרת מעשיו. עוד ביקש להתחשב בכך שהנאשם פעל כפי שפעל לצרכי פרנסה.

ב"כ הנאשם הפנה למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות של גרם מוות ברשלנות, לאחר שהפעילו עגורנים ברשלנות וגרמו במעשיהם או במחדלם למות אדם, בהם הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עוד הפנה למקרה בו נגזר עונש מאסר לתקופה קצרה לתושב האזור שנהג ברכב תוך סיכון עוברי אורח מבלי שהוציא רישיון נהיגה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען שהנאשם מגיע ממשפחה בת 9 נפשות, והוא מסייע לכלכלת המשפחה בשל העובדה שאביו חולה. עוד נטען שלנאשם לא הייתה אפשרות לקבל תסקיר שירות מבחן בהיותו שוהה בלתי חוקי, זאת חרף גילו הצעיר.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימים בהם שהה הנאשם במעצר, פרק זמן המתקרב לשנה, ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף לתקופת המאסר שתיגזר עליו. לחלופין ביקש להאריך את המאסר המותנה. עוד ביקש להימנע מהטלת קנס כספי נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, ביקש את סליחתו של בית המשפט ושיתף שהוא מפרנס את אחיו הצעירים נוכח מצבו הרפואי של אב המשפחה המונע ממנו לעבוד. לדבריו, לא ידע שהשימוש בעגורן מהווה עבירה פלילית, שכן עבד כמנופאי בשטחי הרשות, שם מעולם לא נתקל בבעיה.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. עובדות כתב האישום מלמדות שמעשיו של הנאשם אינם בגדר מעידה חד פעמית, אלא מסכת מעשים מחושבים, שדרשו תכנון, ידע קודם, תעוזה וביטחון עצמי.

הנאשם נכנס לישראל שלא כדין מספר פעמים בתוך תקופה של שנתיים.

ככל שהדבר נוגע להפעלת העגורן, פנה הנאשם למפעיל מורשה של עגורנים, ובמרמה קיבל מידי את פרטיו. בעזרת הפרטים הללו זייף הנאשם תעודה, עליה הדביק את תמונתו, ובהמשך הציגה בפני מנהל אתר הבנייה. אם לא די בכך, חזר הנאשם על מעשיו פעם נוספת בפני החברה הקבלנית שסיפקה עבודות מנוף לאתר בנייה אחר.

בסך הכול הפעיל הנאשם את העגורנים עשרות פעמים.

למרבה המזל לא נפגע איש כתוצאה ממעשי הנאשם. ואולם, לא ניתן לומר שהדבר נבע מזהירות יתר של הנאשם או מהקפדתו על נהלי הבטיחות, שכן, כפי שעולה מעובדות האישום הראשון, הרים הנאשם משא הכבד פי 2 מהמשקל המותר, באופן שהביא לזעזוע של העגורן, ואילו באישום השני מתואר שלא רק שהנאשם העלה אדם יחד עם המטען, אלא שאותו אדם אף לא היה רתום. הנה כי כן, הוראות הבטיחות והדאגה לחיי אדם היו מהנאשם והלאה, והעבודה שמעשיו לא הסתיימו בתאונת עבודה הייתה תלויה במזל בלבד.

הנאשם הפגין במעשיו נחישות להמשיך ולהפעיל עגורנים, כפי שניתן ללמוד מהאיומים שהפנה לאדם שחשף אותו באירוע הראשון, ומהעובדה שמעשיו הופסקו רק לאחר שנתפס באירוע השני.

הרקע לביצוע העבירות היה כספי בלבד, ובכך העמיד הנאשם את טובתו האישית על פני ביטחונם של אזרחים ורכוש באזור אתר הבנייה, ברדיוס של העגורנים אותם הפעיל.

9. על אף שכתב האישום מתאר את פועלו של הנאשם בשני מועדים נפרדים ובשני אתרי בנייה נפרדים, ביקשו שני הצדדים להתייחס למעשי הנאשם כאל "אירוע עברייני אחד", ולקבוע, בהתאם, מתחם עונשי אחד. כפי שהבעתי דעתי לא פעם, לשאלת "מספר האירועים העברייניים" נפקות מועטה בלבד לצורך קביעת המתחם העונשי, שכן ממילא ככל שייקבע מתחם עונשי המתייחס ליותר מאירוע אחד, כפי המקרה שלפנינו, יהיה מקום לקבוע מתחם בעל דרגת חומרה גבוהה יותר מהמתחם שהיה נקבע לכל "אירוע" בנפרד [ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע. פוגלמן].

10. הצדדים היו תמימי דעים בכך שהמקרה הנדון הוא מקרה תקדימי וכי טרם הוגשו כתבי אישום בנסיבות דומות, ומשכך, לא עלה בידיהם להציג פסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת.

ב"כ הנאשם ניסה ללמוד גזירה שווה מעונשים שהוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות רשלנות שונות בקשר למנופים. ואולם, בהינתן השוני ביסוד הנפשי הנדרש להרשעה בכל אחת מהעבירות, אין בידי לקבל השוואה זו. ובמילותיו של השופט ד' לזין בע"פ 119/93 ג'ייסון לורנס נ' מדינת ישראל (30.6.1994), פסקה 7:

"...לב ליבה של הרשלנות אינה במחשבה "רעה" (המצטרפת למעשה "רע"), אלא דווקא חוסר המחשבה מקום בו החוק מצפה לקיומה של זו. הנה כי כן - העבירה היא בכך שלא עברה במוחו של הנאשם מחשבה כאשר במוחו של האדם הסביר הייתה עוברת המחשבה, והיא צפיית נזק העשוי להיגרם לאחר עקב מעשהו או מחדלו"

שונים הם פני הדברים במקרה שלפנינו, כאשר הנאשם הכניס עצמו בראש צלול ובאופן מחושב למצב דברים בו העמיד את הציבור בסיכון. הנאשם היה מודע היטב לחומרת מעשיו, כפי שמעידה בריחתו מאתר הבנייה הראשון מיד לאחר שסודו התגלה, עובדה שלא מנעה ממנו מלשוב על מעשיו באירוע המאוחר.

בהתייחס לטענתו החלופית של ב"כ הנאשם, עמדתי היא, ומבלי שהדבר ישתמע כהקלת ראש בעבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה, שאין דינו של אדם שנהג ללא רישיון נהיגה, כדינו של מי שהפעיל עגורן צריח אימתני ללא הסמכה, באופן מתואר באישומים שלפנינו, זאת בשים לב, בין היתר, לגודל הכלים המופעלים, מורכבות תפעולם, פוטנציאל הנזק, סוג ומשך ההכשרה הנדרשת להפעלתו.

בנסיבות הללו, אין מנוס מקביעת מתחם עונשי בהסתמך על נסיבות ביצוע העבירות בלבד.

11. בעניין זה הוגשה מטעם המאשימה חוות דעת שנערכה על ידי מר דוד נגר, מנהל תחום בטיחות כלים טעוני בדיקה במינהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית שבמשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים (ת/4). לאחר שסקר את תהליך ההכשרה הארוך ואת התנאים המקדימים, בהם כאמור לא עמד הנאשם, פירט מר נגר את הסיכונים

הטמונים בהפעלת עגורן צריח. בתוך כך ציין שעקב המבנה הייחודי של עגורן הצריח, המשמש כמעט בכל אתר בנייה, חשוף העגורן לתאונות יותר מכל עגורן אחר, זאת עקב מיקומו (תמיד בחוץ, חשוף למזג האוויר), ואופי השימוש בו הדורש את פירוקו והרכבתו מחדש.

את הסיכונים הקשורים לעגורני הצריח ניתן לחלק, לדבריו, ל-3 קבוצות: האחת - סכנת שבר מעומס יתר, שחיקה, קורוזיה והתעייפות; השנייה - סכנת התהפכות ממומנט יתר, כוחות רוח ותשתית לקויה; השלישית - סכנת התחשמלות.

עוד עולה שחוליית הביקורת הראשונה תהא לעולם עגורנאי הצריח, שבאחריותו לבצע בדיקות יומיות ולדווח על פגמים וליקויים בעגורן. לשם כך נדרש העגורנאי להכיר מקרוב את כל החוקים, התקנות, הנהלים, חוקים פיסקליים, חישובים מתמטיים, יסודות החשמל וחוזק חומרים, סוגי אביזרי ההרמה ואופן השימוש הנכון בהם, מבנה המערכות השונות, סוגי הגובלים השונים, סיכונים בטיחותיים בהפעלת עגורן הצריח ופעולות שיש לנקוט בסיום העבודה או במזג אוויר סוער.

הנה כי כן, נדרשים ידע רב, הכשרה במגוון תחומים ומיומנות לצורך הפעלת עגורן הצריח, זאת כנגזרת מפוטנציאל הסכנה הכרוכה בהפעלתו.

12. מטבע הדברים, אדם שלא עבר הכשרה מתאימה מעמיד בסיכון את עצמו ואת הסובבים אותו. בעניין זה יש לדחות מכל וכל את טענת הנאשם לפיה הוא הוכשר לשמש כעגורנאי מטעם הרשות הפלשתיאית, זאת ממגוון רחב של טעמים. תחילה יש לציין שהמסמך שהוגש בעניין זה (נ/1), אינו יכול לשמש כאסמכתא מספקת להוכחת הטענה, הן בשל בהיותו לא מקורי ולא מאושר על יד גורם רשמי של מדינת ישראל, והן בשל העובדה שהוא נעדר סממנים רשמיים, תאריך, חותמת וחתימה. ואולם, גם אם נכונה טענת הנאשם לפיה הוא בעל ניסיון מסוים בהפעלת עגורן, לא ניתן לדעת על איזה סוג עגורנים הוא הוכשר, כאשר מחוות הדעת עולה שעגורן הצריח הינו עגורן הדורש התייחסות והכשרה מיוחדים. ניתן לסכם ולומר שלא הוכחה רמת הכשרה כלשהי אותה עבר הנאשם, לטענתו, ופשיטא שלא ניתן לקבוע האם עומדת "הכשרה" זו בסטנדרטים המחמירים שנקבעו בתחיקה הישראלית ובנהלי הבטיחות.

חשוב מכל, הנאשם הוכיח במעשיו שהוראות הבטיחות היו ממנו והלאה כאשר העמיס כאמור את דוד הבטון שעה שעל הדוד עומד אדם לא רתום, וכאשר העמיס בפעם אחרת את משאבת הבטון ששקלה כפול מהמותר, באופן שיכול היה לגרום להתהפכות העגורן.

13. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות המחמירות בהן נעברו העבירות במקרה שלפני, ובכלל זה לעובדה ש"האירוע העברייני" טומן בחובו שני אירועים שונים, בהם הפעיל הנאשם את עגורני הצריח עשרות פעמים, לאורך תקופה ממושכת, כל זאת לאחר שהשתמש בתעודות מזויפות אותן טרח להכין מבעוד מועד תוך ביצוע עבירות נוספות שעניינן מרמה, זיוף והתחזות לאדם אחר, ובשים לב לדרך המסוכנת בה הפעיל את העגורנים, לפחות בשני מקרים, שאך בנס לא הסתיימו בתאונות עבודה, ושתוצאותיהן יכולות היו להיות קשות ביותר, מצאתי שהמתחם העונשי לו עתרה המאשימה הינו מתחם המבטא נכונה את מכלול הנסיבות לחומרה.

במאמר מוסגר אציין שעל אף ששהיית הנאשם בישראל שלא כדין הינה נסיבה המקנה למעשיו משנה חומרה, הרי שבשים לב לחומרת יתר מעשיו של הנאשם, הרי שנסיבה זו כמעט "בטלה בששים" והמשקל שניתן לה ישפיע על המתחם העונשי במידה מועטה בלבד.

לסיכום נקודה זו - בנסיבות המקרה שלפני יעמוד המתחם העונשי על 24 ועד ל-36 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. הנאשם יליד 1996.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי הכולל 2 הרשעות קודמות. בפעם הראשונה, הורשע הנאשם בשנת 2015 בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף, ונגזר עליו עונש מאסר למשך 50 יום ומאסר מותנה. לאחר שחרורו ובתוך תקופת התנאי, שב הנאשם ונכנס לישראל עוד 4 פעמים, כאשר באחת הפעמים התחזה לאחר בכוונה להונות ובפעם אחרת הורשע בעבירה של גניבה. בגין הרשעתו זו הוטל על הנאשם לרצות עונש מאסר למשך 5 חודשים, שכללו את המאסר המותנה שהופעל.

הנה כי כן, הנאשם שב ונכנס לישראל פעם אחר פעם, גם בשעה שתלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים ברי הפעלה, שככל הנראה אינם מרתיעים אותו. עוד ניתן ללמוד שאין זו הפעם הראשונה בה מתחזה הנאשם לאחר, כאשר במקרה שלפנינו שכלל הנאשם את מעשיו באופן שאפשר לו להתקבל לעבוד כמפעיל עגורן צריח באתרי בנייה.

15. נימוק משמעותי להחמרת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם הינו הצורך בהעברת מסר חד וברור לעבריינים בכוח לבל יהינו לבצע עבירות דומות. על מנת להעביר מסר מרתיע זה, אין די ברטוריקה, ויש להביאו לידי ביטוי בהטלת עונשים כבדים ומרתיעים, כעולה מהוראות סעיף 40 לחוק.

16. לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, וכפועל יוצא מכך את החיסכון בזמן השיפוטי. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לצד זאת, לא נעלם מעיני שטענת הנאשם לפיה הוא לא היה מודע לכך שהפעלת עגורן מהווה עבירה פלילית, אינם עולים בקנה אחד עם מעשי ההכנה הקפדניים שכללו, כאמור, יצירת קשר עם מפעילי עגורנים מורשים, קבלת פרטיהם במרמה וזיוף תעודות אותן הציג בהמשך באתרי הבנייה.

נימוק נוסף, שניתן להגדירו כנימוק ייחודי, המצדיק הטלת עונש מאסר מדוד בחלק התחתון של המתחם, הוא ראשוניות האכיפה והענישה בתחום. אציין שאלמלא נסיבה זו, היה מקום לגזור על הנאשם עונש חמור יותר, בחלק המרכזי של המתחם, זאת בשים לב לשיקולי ההרתעה, ובשים לב הן לקיומו של עבר פלילי רלוונטי והן לפרק הזמן הקצר, חודשיים ימים בלבד, שחלף מיום שחרור ממאסר ועד למועד ביצוע העבירה הראשונה בזמן.

17. בהעדר נימוק להפעלת המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר שייגזר על הנאשם בתיק זה, ובשים לב לפרק הזמן הקצר שחלף ממועד שחרורו של הנאשם ועד למועד ביצוע העבירה הראשונה, כעולה מאישום 1, כאשר לאחר מספר חודשים ביצע הנאשם עבירות נוספות מאותו סוג, כעולה מאישום 2, אני קובע שעונש המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש המאסר שייגזר על הנאשם בתיק זה.

18. אשר לרכיב הקנס. מחד גיסא עבר הנאשם עבירות פליליות מתוך רצון להרוויח כסף, גם אם בא הדבר על חשבון בטיחותם של הסובבים אותו. בנסיבות אלו מן הראוי להטיל עליו קנס כספי כחלק מרכיבי הענישה. מאידך גיסא, בכל הנוגע לגובה הקנס יש לתת את הדעת למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, להיותו מפרנס יחיד של משפחתו עקב מחלת אביו, לפרק הזמן בו ייעדר מביתו עקב ריצוי עונש המאסר, ולגובה ההתחייבות אותה יצטרך לשלם.

בנסיבות אלו, מצאתי להטיל על הנאשם קנס סמלי בלבד.

סוף דבר

19. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 27 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של 3 חודשים שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ 64848-07-18 של בית משפט השלום בתל אביב-יפו.

שני המאסרים ירוצו במצטבר זה לזה, כך שסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר למשך 30 חודשים.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, להוציא עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, לגביה תעמוד תקופת המאסר על 3 חודשים.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2020.

ד. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ עליה חתם הנאשם במסגרת ת"פ 64848-07-18 של בית משפט השלום בתל אביב-יפו. הנאשם ישלם סכום זה עד ליום 1.5.2020, שאם לא כן ייאסר למשך 20 יום.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, וככל שיבצעה ישלם סך של 3,000 ₪.

20. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.